

— и той има нѣкаква идея. Вие трѣбва да се научите да четете, каква е идеята на първия и каква — на втория. Съ една дума: Човѣкъ трѣбва да бжде тънѣкъ познавачъ на човѣшкитѣ мисли, да чете по тѣхъ и да разбира. Има хора, които четатъ мислитѣ и на животнитѣ.

Когато котката мяучи, азъ зная, какво иска. Ако нѣкоя котка мяучи предъ мене, тя иска да ми каже: Научи ме сега, какво да правя. Едно време лесно намирахъ прехраната си. Днесъ, като приехъ новото учение, не намирамъ храна. Споредъ новото учение мишки и плѣхове не трѣбва да ямъ, птички — сжщо. Тогава, нищо друго не остава, освенъ ти да ми дадешъ хлѣбъ и сирене. Като се оплаква котката, азъ ѝ отговарямъ: Ти си възприела новото учение отчасти, не си го разбрала, както трѣбва. За да заслужишъ хлѣбъ и сирене, ти трѣбва да хващашъ мишкитѣ и плѣховетѣ, да ги повъртишъ малко, да имъ дадешъ добъръ урокъ, да не влизатъ въ кѣщата на господаря ти, и тогава да ги пуснешъ далечъ отъ кѣщитѣ. Като казвамъ, че се разговарямъ съ котката, азъ имамъ предъ видъ езика на животнитѣ, а не човѣшкия.

Това, което котката казва, е мисль, каквато сжществува и въ васъ. Нѣкой казва: Едно време бѣхъ смѣлъ и решителенъ, никой не можеше да излѣзе срещу мене. Обаче, откакъ приехъ новото учение, изгубихъ смѣлостта си, изгубихъ силита си и всѣки ме